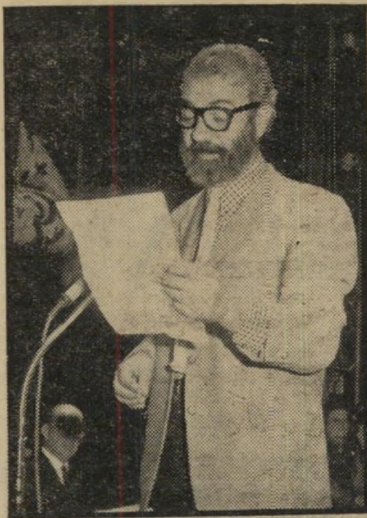

טופול - מצד הכלה

ידין: סירטונים מההיסטוריה

נאמן ובן-גוריון: בערבית

איך שהזמן עובר. לא מספיקים להגיד ג'ק רובינסון, וכבר עוברות 25 שנים. האחד רון שזה קרה לו הוא התיאטרון הקאמרי.

חצקל: לא עצם עין

„התיאטרון הקאמרי“ חוגג את יובלו - 25 שנים • קאסה דל-סול את יובל ה-4 • „ווביו“ - ביום הפתיחה

החשפנית של מופאסן

קיד מישנה בדברים נפלאים של אהבה. אחרי שני הסרטים באו הצעות הטלויזיה והקולנוע ועתידה של וירגיני נראה מובטח.

אבל מה עושה אלוהים? הוא לפעמים מחיש את העניינים יותר מדי מהר. וירגיני קיבלה תפקיד ראשי בסרט הסטריפטואית ומנהל-העסקים של מועדון סקסי המפורסם מפאריס ראה אותה והציע לה חוזה שמן עם משכורת שמנה. וירגיני לא עמדה בפני הפיתוי, עזבה את הקולנוע למען החשפנות והכסף.

אחרי הסקסי קלוב היא עשתה סיבוב בי אירופה ומגיעה עם מופע הסטריפטוי למונטה קרלו. פגישה גורלית נוספת במונטה קרלו: הפעם עם ז'אן אליסה, קרופייה של הקאזינו. גם הוא רואה אותה ומציע לה חוזה. הפעם לא של הופעות, אלא של ניו שואין. וירגיני, שכבר נמצאה בתנופה של חתימת חוזים חותמת לו והשניים נישאים.

ז'אן, הבעל, לקח את הקאריירה של אשתו כרצינות. הוא עושה את הכוריאוגרפיה והתפאורה בשבילה, וגם מחפש סיפורים בעל לי ערך ספרותי, שיתנו השראה ורקע להופעה.

לארץ הקודש הגיעו השניים לפני מספר ימים, ולמרות שוירגיני היא קאתולית ארוץ קה, היא עבדה בליל חגיהמילד. במקום לבקר בכנסייה בחצות היא השתתפה במסיבה שחיים לוי בעל מועדון כליו אירגן עבור בדרניו הגויים. השמפניה נשפכה כמו מים, השימחה היתה רבה. ועובדה: לא חייבים לשמוע צילצולי פעמונים. מספיקים צלילתיומורת כדי לזכור שישו נולד.

אם תבלו השבוע במועדון-הלילה כליו הנמצא ביפו ועל הבמה תופיע נערה בלונדית יפהפיה, המתעטלת לצלילי מוסיקה, כשברקע נשמע סיפור אגדה צרפתי מימי הביניים, אז תדעו שהצירוף של סיפורות וסטריפטוי אינו מיקרי אצל וירגיני.

וירגיני אליסה היפהפיה, אומנם בחרה במקצוע החשפנות אבל היא בכלל משהו אחר. כלומר, היא סיימה בית-ספר תיכון בפאריס, אחר כך היא למדה דוגמנות בבית-הספר הטוב ביותר בפאריס, אצל ז'אק אסי טרלה המפורסם ואחר כך נזרקה אל תוך הקאריירה. זאת לא היתה סתם קאריירה של דוגמנית, אלא קאריירה בקולנוע ובטלוויזיה, והסרט הראשון בו השתתפה היה דוקא מבוסס על סיפור של גי דה מופאסן. שאותו היא מעריצה נורא.

בסרט היה לה אומנם תפקיד קטן של תופרת קטנה אבל זאת היתה רק התחלה. אחר כך קפצה וירגיני לרומא וקיבלה תפ-

דל, או את צלעות העגל אלה-פראנסואז, כבר לא שם לב לקישוטים או לכל מה שעלול להסיה את דעתו מהצלחת.

בעלת המסעדה היא גברת בעלת לב יהודי חם, ששמה מאדאם אלי. בגלל הלב החם שלה נהגה מאדאם אלי לקבל את הישראלים שהגיעו למסעדה שלה באופן יפה יוצא מן הכלל, ואלה בהשובה שאלו אותה למה היא לא פותחת מסעדה בארץ.

אחרי שאמרו לה ככה אולי מאתיים פעם, ישבה מאדאם אלי והחליטה: „באמת למה לא?“

השבוע לכן, נפתחה ווביו נוספת בתל-אביב, איפה שהיה פעם קפה ורה. לפתיחה הזמינה המאדאם כמה ידידים מקומיים. הי ידידים המקומיים באו, עם המשפחה, ומנו כ-700 ראש לערך. במאמצים משותפים חיסלו 40 קילו שרימפס, 60 בקבוקי וויסקי,

40 קילו שרימפס

בעיר קאן, איפה שהצרפתים עושים את הפסטיבלים שלהם, יש מסעדה מפורסמת מאד ששמה ווביו. על שם הר הגעש מסיציליה. לכבוד השם מקושטת המסעדה כמו הר געש. אבל מי שטועם את השפן בחר-

